

SOME PIGS ARE MORE ANONYMOUS THAN OTHERS

Anoniem, daar moet je vandaag de dag behoorlijk je best voor doen. Stel, je stuurt een dreigbrief. Als auteur moet je dan op een hoop dingen letten: vingerafdrukken, geen postzegel likken (althans: ik zou het niet doen), geen kopieermachine gebruiken want die zijn gecodeerd, misschien ook je eigen printer niet, opletten of er toevallig geen camera in de buurt van de brievenbus staat

en sowieso de brief niet posten in je eigen dorp met tien inwoners. Gebruik van e-mail is helemaal uit den boze. Eigenlijk is zo'n traditionele dreigbrief, met geknipte letters uit tijdschriften en kranten, nog de beste optie. Die natuurlijk niet allemaal tegelijk kopen in één winkel. 'Er was hier laatst een vent, die kocht de *Playboy*, *Opzij* én het *Agrarisch Nieuwsblad!*'

Bij kogelbriefschrijven komt kennelijk nog meer kijken, want dat volk wordt vaak gepakt. Maar dat kan ook komen omdat het een slagje dommer is.

Toen het onderwerp voor deze special eenmaal was bedacht, lag het voor de hand dat de min of meer persoonlijke stukjes van de redactieleden anoniem geplaatst zouden worden. Schrijf die 'anonieme

belevissen' maar op, lucht je hart. Anoniem bij iedereen, behalve bij de eindredacteur. Want wat gebeurt er: geen enkele redacteur neemt voorzorgsmaatregelen als ware hij een dreigbriefauteur. Gewoon hup, over de e-mail naar de alleswetende spin in het web. Mij krijgt-ie niet. Dit stukje gaat geknipt, per post, vingerafdrukvrij en ongelikt.

